

A Bíróság (első tanács) 2019. szeptember 11-i ítélete (a Landgericht Bonn [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Antonio Romano, Lidia Romano kontra DSL Bank – a DB Privat- und Firmenkundenbank AG intézménye, korábban DSL Bank – a Deutsche Postbank AG üzletága

(C-143/18. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – Fogyasztóvédelem – 2002/65/EK irányelv – Távollevők között kötött fogyasztói hitelszerződés – Elállási jog – Az elállási jog gyakorlása a szerződésnek a fogyasztó kifejezett kérelmére történő teljes mértékű teljesítését követően – A fogyasztó tájékoztatása az elállási jogról)

(2019/C 383/21)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landgericht Bonn

Az alapeljárás felei

Felperesek: Antonio Romano, Lidia Romano

Alperes: DSL Bank – a DB Privat- und Firmenkundenbank AG intézménye, korábban DSL Bank – a Deutsche Postbank AG üzletága

Rendelkező rész

- 1) A fogyasztói pénzügyi szolgáltatások távértékesítéssel történő forgalmazásáról, valamint a 90/619/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK irányelv és a 98/27/EK irányelv módosításáról szóló, 2002. szeptember 23-i 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 6. cikke (2) bekezdésének c) pontját – ezen irányelv 1. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben és (13) preambulumbekezdése fényében – úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan, a nemzeti ítélkezési gyakorlatban is ekként értelmezett nemzeti jogi rendelkezés, amely a szolgáltató és a fogyasztó között létrejött, távollevők között kötött pénzügyi szolgáltatásra irányuló szerződés esetében nem zárja ki a fogyasztó elállási jogát abban az esetben, ha a fogyasztó kifejezett kérelmére a szerződést mindkét fél már teljes mértékben teljesíti, mielőtt a fogyasztó az elállási jogát gyakorolná. A kérdést előterjesztő bíróság feladata, hogy a belső jog egészére tekintettel és az abban elfogadott értelmezési módszerek alkalmazásával az említett rendelkezéssel összhangban álló eredményre jusson, szükség esetén módosítva az állandó nemzeti ítélkezési gyakorlatot, amennyiben az a nemzeti jognak e rendelkezéssel összeegyeztethetetlen értelmezésén alapul.
- 2) A 2002/65 irányelv 5. cikkének (1) bekezdését – ezen irányelv 3. cikke (1) bekezdése 3. pontjának a) alpontjával és 6. cikke (2) bekezdésének c) pontjával összefüggésben – úgy kell értelmezni, hogy azon szolgáltató, aki/amely pénzügyi szolgáltatásra irányuló, távollevők közötti szerződést köt valamely fogyasztóval, nem sérti meg azon kötelezettségét, hogy az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagfogyasztót – még mielőtt az kötelezettséget vállalna bármely távollevők között kötött szerződés vagy ajánlat vonatkozásában – az uniós jog előírásainak megfelelően világos és érthető módon tájékoztassa az elállási jog fennállásáról, amennyiben e szolgáltató tájékoztatja a fogyasztót, hogy az elállási jog nem alkalmazható olyan szerződés esetén, amelyet a fogyasztó kifejezett kérelmére mindkét fél teljes mértékben teljesített, mielőtt a fogyasztó elállási jogát gyakorolná, és még akkor sem sérti meg e szolgáltató a fenti kötelezettségét, ha ez a tájékoztatás nem felel meg a nemzeti ítélkezési gyakorlatban is így értelmezett nemzeti szabályozásnak, amely úgy rendelkezik, hogy ilyen esetben az elállási jog alkalmazható.

⁽¹⁾ HLC 182., 2018.5.28